

quod Iudæos ob perfidiam suã esset relicturus, & ad gentium populos trãsmigraturus: quia Bethania domus obedientiæ interpretatur. Et iam hic paupertas saluatoris notanda est, qui tantæ paupertatis exiit, ut in tam magna ciuitate neminem inueniret, cuius hospitio frueretur. Intantum enim nulli adulatus est, ut nec hospitio alicuius frueretur: sed diebus ueniebat in ciuitatem, & prædicationẽ ibi peragebat, nocte uero reuertebatur in Bethaniam, & fruebatur ibi hospitio Lazari & sororum eius.

FERIA III.

post Inuocauit. Matthæi XII.

In illo tempore Accesserunt ad Iesum scribæ & pharisæi, dicentes: Magister, uolumus à te signum uidere. Et reliqua.



4 Reg. 1

Sic petebat à domino signa de celo uidere, quasi non fuissent signa ea quæ dñs super fecerat. Sed querendum est, quæ alia signa postulabant à domino fieri. Vel postulabant, ut in morem Elie ignem de celo ruere faceret, sicut contigit eo tempore, quado ignis de celo descendit, & percussit quinquagenarios cū quinquaginta suis. Vel etiam postulabant,

ut sicuti tēpore Samuelis æstiuo tēpore, cōtra cōsue-
tudinē illius terræ, mugirēt tonitrua, coruscarēt ful-
gura, imbres ruerēt. Sed q̄ ea calūniabātur, q̄ quoti-
die corā suis oculis dñm facere uidebant, multo mā-
gis hæc calūniarentur, si contigissent. Dicerēt em̄, nō
ex potestate dñi hoc euenire, sed ex diuersis qualitati-
bus aeris accidisse. Vel sicut Iohannes euāgelista di-
xit, petebant eum ut manna de cælo plueret eis, sicut
quondam fecerat patribus eorum in deserto, ut sine
labore & fatigatione uiuere potuissent. **Generatio
mala & adultera.** Generationem malam populū
Iudeorum propter contemptum & præuaticatio-
nem uocat. Præuaticatrix em̄ diuinorum præcepto-
rum fuit & adultera: quia relicto pprio uiro, hoc est
deo, idolis gentium se miscuerat. **signum querit,**
hoc est signum de cælo: **signum non dabitur ei,**
nisi signum Ionæ prophete. Queritis (inquit)
signum à me uidere, sed non dabitur uobis signū di-
uinitatis meæ de cælo, sed potius humanitatis meæ
de inferno. **Sicut enim fuit Ionas in ventre
cetibus diebus & tribus noctibus,** sic e-
rit filius hominis in corde terræ tribus diebus nocti-
bus. Nota est historia de Iona, quod cum fugeret à fa-
cie domini in Tarsis, cæto sorbente deuoratus est,
& fuit ibi tribus diebus & tribus noctibus: hoc facto
significans mortem domini, qui latuit in corde ter-
ræ, hoc est in sepulchro, tribus diebus & tribus nocti-
bus. Sed querit, cur dominus in sepulchro tribus die-
bus & tribus noctibus iacuisse dicitur, cum cōstat eū
non tot diebus & noctibus ex integro māsisse? Si
quidem sexta feria hora sexta crucifixus est, nona au-
tem emisit sp̄m: uespere uero post occasum solis de-

positus est de cruce, & collocatus in sepulchrū, & nō
 ibi iacuit nisi triginta & sex horis. Sed in hoc loco ro-
 gula scripturæ attendenda est, q̄a frequenter a parte
 totū demonstratur. Sicut em̄ accipimus sextā feriam
 cū nocte p̄cedenti, ita noctē dñicam cū sequenti die.
 Secundum hanc rationem tres dies & noctes inueni-
 tur mansisse dñs in sepulchro. Nam sæpe talē locutio-
 nem inuenimus in scripturis, & etiam in nostra cō-
 muni locutione, sicut diximus mulierē partum por-
 tare decem mensibus, cum constat nouem mensibus
 tantummodo partum ferre, & incipiēte decimo par-
 tum egredi. Uiri autem Niniuitæ sur gēt in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam. Et reliqua. Cum dicuntur uiri Niniuitæ surge-
 re in iudicio cum generatione illa, cōstat apte, quod
 in iudicio tā boni q̄ reprobi, æque resurrecturi sunt.
 [Et condemnabunt eam,] non potestate, sed cōpa-
 ratione, quia pœnitentiam egerunt in prædicatione
 Iona. Et ecce plusquam Jona hic. Hic, nec no-
 men uel pronomen, sed potius aduerbium loci. Ecce
 (inquit) inter uos sum ego, q̄ maior sum Iona, & id-
 eo iudicium inter uos exercebunt Niniuitæ: quia Iona
 triduo tātūmodo eis prædicauit, ego uero apud
 uos multo tempore prædico: Iona prædicauit alicui
 nō gēti, hoc ē, Aſyrijs, ego uero Iudeis populo quon-
 dam dei: Iona nullum miraculū fecit, ego uero multa
 signa in uobis opatus sum. Regina Austri sur-
 get in iudicio cum generatione ista, & condem-
 nabit eam. Regina austri, id est, Saba, quæ uenit a
 finibus terræ audire sapientiam Salomonis, [con-
 demnabit generationem istam,] non potestate, sed cō-
 paratione. Merito ergo condemnabit scauitiam Iude

orum, quia uidelicet ipsa uenit per multas difficul-
tes terras & maris, ad audiendā sapientiā Salomonis:
Iudei uero presentē Christū inter se habētes, doctri-
nam illius audire respuerūt. **In fide etem Niniuitarū**
& Saba reginā, præfertur fides gentiū populo Israeli-
tico. **Cū aut immūdus spiritus exierit ab ho-**
mine, ambulat per loca arida quæres requi-
em, & nō inuenit. Duobus modis intelligi potest, tñ
ad Iudeos proprie p̄tinet hæc sententia. Vñ & dñs in
cōdellione illius ira loquitur: **Sic erit & generati-**
oni huic pessimæ. Immundus etem spūs à Iudeis
tūc exiuit, qñ ad mōrem Sina legē dei accipientes, di-
xerunt. **Quæcūq; dixerit nobis dñs, faciemus, & obe-**
dientes ei erimus. Exiens em malignus spūs à Iudeis,
ambulauit per loca arida, hoc est, per corda gentiliū
nullorore celesti in se feta. **Sed ibi requiē non inuenit,**
quia uidelicet per prædicationē apostolorū, & bap-
tismi gratiā inde ē expulsus. **Tūc dicit: Reuertar**
in domum meam unde exiui, hoc est, repetam Iu-
deos quos antea dimisi, Et ueniens inuenit eam
scopia mundatam, hoc est, per circuncisionē. **Et**
vacantem, hoc est, à bonis operibus cessantem. **Et**
ornatam, traditionibus scribarum & pharisæorū.
Tunc vadit & assumit seprē alios spiritus ne-
quiores se, & intrantes habitant ibi hoc est, ple-
nitudinem dæmonum & uitiorum. **Et fiunt nouif-**
lima hominis illius peiora prioribus, quia pe-
iores sunt modo Iudei in synagogis suis Christo blas-
phemantes, quā olim gentes erant in Aegypto ido-
la adorantes. Possumus tamē hanc sententiam refer-
re ad unumquēq; peccatorem. **Tunc etenim immū-**
dus spiritus exit ab homine, quando regeneratur ex

aqua & spiritu sancto. [Ambulat per loca arida]
 corda uidelicet fidelium, quæ arida sunt. i. ab omni
 concupiscentiæ fluxu aliena. Quærēs requiem, & nō
 inuenit. q̄a uidelicet bellum electorum contra se sen-
 tit. [Tunc dicit: Reuertar in domum meā unde exi-
 ui,] hoc est, reperam illum quem tēpore baptisimi re-
 liqui. [Et ueniens, inuenit scopis mundatā, hoc est,
 baptismo purificatā. [Et uacantem,] hoc est, uacūā
 à bonis operibus. [Et ornata,] per hypocrisin, hoc
 est, per simulationem. [Tunc uadit & assumit septē
 alios spiritus nequiores se, & intrātes habitant ibi.]
Sic septenarius numerus sacratu est Christo, pro-
 pter septem dona spiritus sancti, quæ commemorat
 Isaias super dñm requieuisse: ita etiam diabolo iste
 numerus consecratus est, propter plenitudinē oīm
 uitiorum. Siquidē septē sunt principalia uitia, octa-
 uum est superbia, per quā ipse diabolus cecidit. Pri-
 mum est γασπιμαργία, quod interpretatur gulæ cōcupi-
 scentia. Secundum, fornicatio. Tertium φιλαργγία, i.
 auaritia, uel amor diuitiarū. Quartū, ira. Quintū tristi-
 tia. Sextū acedia, quæ est anxieras mētis, uel tediū.
 Septimū, κενόδοξία, i. uana gloria uel inanitas. Octa-
 uū, superbia, quod ē ipse diabolus q̄ per superbiam de
 celo lapsus. **Et sunt nouissima hoīs illius: peio-
 ra prioribus.** Quia melius esset uiam ueritatis nō
 cognoscere, q̄ post agnitionē retrorsum ire. Melius
 fuisset Iudæ pditori Christum nō sequi, quā post
 agnitionē prodere. Melius fuisset Simoni non bap-
 tizari, quā post baptismū in laqueū dānationis in-
 rere. Quia uidelicet cum omnis hō pessimus sit, qui ui-
 tijs seruit, ille tñ pessimus pessimorū est, qui cū omni-
 bus uitijs seruit, uirtutes tamen habere se simulat: per

hypocritin. Adhuc eo loquēte ad turbas. ecce mater eius & fratres stabant foris. quærentes loqui ei. Occupatus erat dominus miracula faciendo, & in opere & in doctrina populum exercendo, illo autē prædicante, & Iudæos redarguente, mater eius & fratres steterūt foris. Dixit autem ei quidam: Ecce mater tua & fratres tui. Videtur iste qui hoc dño nunciauit, non simplici animo hoc nunciaſſe, sed potius tentandi calliditate, utrum dñs a mori parētelæ præponeret prædicationē euāgelij, an non. Sed ipse intelligens illius cogitationē & nequitiam, nō prætulit religioni amorem, qui iunctionem carnalem laudauit, sed dixit: Quæ est mater mea & fratres mei. Hæc dicendo, nō negauit beatam Mariam matrem suam esse, sed (sicut diximus) prætulit diuinum uerbū carnali coniunctioni. Nam matrē suam negare non poterat, qui nobis præcipit parētes nros diligere, dicēs: Honora patrē tuū & matrē. Et extendēs manū in discipulos suos, dixit: Ecce mater mea & fratres mei. Fratres dñi, qui in euangelio appellantur, non debemus intelligere filios Ioseph de altera uxore, ut quidam hærenici opinantur, qm̄ sicut beata Maria in uirginitate permansit, ita & beatus Ioseph uirginitatis perpetuæ custos fuit. Sed fratres dñi filij Mariæ materteræ eius intelliguntur, Iacobus & Iohannes & Iudas. Quatuor siquidem modis dicuntur fratres, germanitate carnali, sicut Iacob & Esau: alio modo, propinquitate carnis, sicut Laban appellabat Iacob fratrem, quia auunculus suus erat. Et sicut Abraam loquitur ad Loth, *Gene. 13* Ne quæso sit iurgium inter me & te, & pastores meos & pastores tuos, fratres enim sumus. Non enim

Loth ff erat Abraā, sed potius nepos eius. Tertio mō dicunt fratres, ppter gentis unitatē, de eadē gēre uel delicti nati, sicut ē illud in **Genesi**: Si elegeris regem sup te, de fratribus tuis elige quēcunq; uolueris, hoc est, de gente tua. Quarto mō, affectu & pietate, sicut oēs q in Ch̄o credimus, dicimur fratres. Vno etem ex his modis dicūtur fratres dñi, propinquitate scilicet carnis illius. Spiritualiter p̄dicāte dño turbis, mater & fratres illius foris stabā, & mō dominus in ecclesia docet gētes: mater uero illius & fratres .i. synagoga foris stant, hoc est, à societate ecclesię alieni existunt. Sed & ipsi cū ad domū domini intrauerint, non negabūtur ab eo, sed implebitur in eis quod dñs dixit: [Quicunq; fecerit uoluntatē patris mei qui in cælis est, ipse meus frater, soror & mater est.] Querendum uero est, quō aliquis mater dñi possit effici. Frater enim & soror illius est, quicunq; uoluntatem patris fecerit. Et propter sexum utriusq; mirum non est, sed ipse mater eius efficitur, qui uerbū dei in corde auditorum suorum gignit. Vnusquisq; em̄ fidelis, quandiu imbuntur, filius est: cū uero alios imbuit, mater est. Paulus nāq; Apostolus maternū affectū circa auditores suos impendebat, qui dicebat: **Filioli mei, quos ite: parturio, donec forme: Christus in uobis.**

Gala. 4

SO **FERIA QUINTA**
post Inuocauit. Iohan. VIII.

T In illo tēpore: Dicebat Iesus ad eos qui crediderunt in eum ex Iudæis: **Si uos manseritis in uerbo meo, Et rel.**